

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Aleksei Bezotosnyi,
reprezentat de avocatul Iulian Timotin,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Aleksei Bezotosnyi împotriva Inspectoratului General pentru
Migrație al MAI al RM, terț Serviciul de Informații și Securitate al RM, cu privire
la anularea actului administrativ individual și obligarea autorității publice să emită
act administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 07 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3ra-222/26
PIGD 2-24039280-01-3ra-10042026)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.
--

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – jud. E. Bolocan
Curtea de Apel Centru – jud. Gh. Mîra, N. Ghedrovici, A. Bostan

01 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Aleksei Bezotosnyi, reprezentat de avocatul Iulian Timotin,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 09 aprilie 2024, Aleksei Bezotosnyi, reprezentat de avocatul Iulian Timotin, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație al MAI al RM, terț Serviciul de Informații și Securitate al RM, cu privire la anularea actului administrativ individual și obligarea autorității publice să emită act administrativ individual favorabil (f. d. 4, 5-9).

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul Aleksei Bezotosnyi, reprezentat de avocatul Iulian Timotin a indicat că, că la 22 noiembrie 2023, Aleksei Bezotosnyi a depus cerere la Direcția azil și integrare pentru acordarea unei forme de protecție în Republica Moldova.

3. Motivul esențial care a stat la baza depunerii cererii menționate derivă din faptul că Aleksei Bezotosnyi, cetățean al Federației Ruse, din motive politice a început să fie persecutat de autorități.

4. Însă, la 19 martie 2024, de către Direcția azil și apatridie, lui Aleksei Bezotosnyi i-a fost adus la cunoștință decizia privind respingerea cererii de azil.

5. Partea reclamantă a subliniat că nu este de acord cu decizia Direcția azil și apatridie nr.693/24/DAA din 14 martie 2024, o consideră nefondată și neîntemeiată.

6. A invocat prevederile art.16, 17, 19 din Legea nr. Legea nr.270/2008 privind azilul în Republica Moldova.

7. În anul 2024 Aleksei Bezotosnyi a decis să plece din țara de origine, mai mult de atât că întreaga sa familie au trecut frontiera în R. Moldova.

8. În cererea depusă acesta a comunicat motivele solicitării cererii de azil, făcând referire la zona din care provine, faptul că motivul de bază a fost asigurarea securității familiei, faptul că acesta și familia sa sunt persecutați în țara de origine, fapt la care Direcția de azil și apatridie nu a menționat nici unul din aceste elemente în motivarea Decizie nr.693/24/DAA din 14 martie 2024, fiind enumerate exhaustiv și teoretic elementele definiției de refugiat, elementele temerii bine-întemeiate de a fi persecutat stabilirea credibilității declarației solicitantului, enumerând elementele subiective și obiective, la care fac referire că trebuie analizat în contextul unor situații concrete, Direcția a găsit de cuviință în abstract să facă trimitere la careva manuale, site-uri etc., fără a face referire la cele indicate de reclamant.

9. Aleksei Bezotosnyi a plecat din țara de origine din cauza persecuțiilor, fiind amenințat că-i va fi preluată activitatea pe care o desfășura, iar în caz de nesupunere va avea și conflicte cu legea - ceea ce i s-a întâmplat, totodată, acesta a plecat din țara de origine din cauza persecuțiilor, fiind amenințat că își va pierde viața și/sau viața apropiaților săi, ori acesta a declarat că avea întotdeauna pază de corp, iar în R. Moldova este prima dată când nu are nevoie de un astfel de serviciu nici el nici apropiații săi.

10. În propriul raport Direcția contrazice cele raportate de ei, notând: „De asemenea, s-a concluzionat că solicitantul de azil nu a fost constrâns să părăsească Federația Rusă într-un mod forțat. Totodată s-a apreciat faptul că situația din țara de origine ai solicitantului de azil nu prezintă un pericol atât pentru viața cât și pentru securitatea acestuia în cazul întoarcerii în țara de origine”. Astfel, nu este clar prin ce modalități pârâtul a probat faptul că viața și sănătatea reclamantului nu sunt puse în pericol la întoarcerea acestuia în țara de origine. Or, solicitarea reclamantului de a i se acorda o formă de protecție nu trebuie tratată doar la nivel teoretic, nu trebuie tratată la nivel politic sau alte aspecte care îngăduiesc dreptul acestuia la asigurarea securității și integrității acestuia.

11. Prin cererea depusă la 22 noiembrie 2023, reclamantul a solicitat acordarea unei forme de protecție care să-i asigure securitatea și să i se ofere azil pe teritoriul Republicii Moldova, însă Direcția în motivarea deciziei de refuz face referire doar asupra unei forme de protecție - statutul de refugiat. Respectiv, de către pârât a fost examinat doar aspectul statutului de refugiat, fiind ignorat în totalitate aspectul protecției umanitare în sensul art.16 din Legea nr.270/2008 privind azilul în Republica Moldova.

12. În sensul art.3 al Legii nr.270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, noțiunile sunt definite ca: azil - instituție juridică prin al cărei intermediu statul oferă străinului protecție, recunoscând-i statutul de refugiat și acordându-i protecție umanitară, protecție temporară sau azil politic; protecție umanitară - formă de protecție acordată, conform art. 19, cetățeanului străin sau apatridului din alte motive decât cele prevăzute de Convenția de la Geneva din 28 iulie 1951; statut de refugiat - formă de protecție, recunoscută de Republica Moldova, a cetățeanului străin sau apatridului care întrunește condițiile prevăzute în Convenția privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951, precum și în Protocolul privind statutul refugiaților din 31 ianuarie 1967.

13. Aleksei Bezotosnyi întrunește în totalitate statutul solicitat, deoarece acesta este cetățean al statului Federația Rusă, unde sunt în plină desfășurare acțiuni de persecuție a persoanelor care nu împărtășesc ideologiile actualei puteri.

14. Direcția azil și apatridie a adus ca argument situația la general despre situația din Federația Rusă, dar nu a făcut nici o referire în contextul situației concrete relatate de către reclamant, și care este situația reală în regiunea respectivă. De asemenea, Direcția azil și apatridie a ignorat arbitrar toate faptele și circumstanțele invocate de către reclamant în motivarea decizie de respingere a cererii de azil, deoarece nu le-a combătut prin probe utile, pertinente și concludente, sarcina probațiunii în cazul respectiv aparținând Inspectoratului General pentru Migrațiune, Direcția azil și apatridie.

15. Reieșind din cele relatate în motivarea soluției, rezultă că Direcția azil și apatridie nu a examinat obiectiv sub toate aspectele circumstanțele pricinii, deoarece prin motivarea soluției, soluția se contrazice cu dispozitivul hotărârii, sau prin motivarea soluției încearcă să-și justifice hotărârea adoptată în cauză. Astfel nu este clar ce măsuri au fost întreprinse de Direcția azil și apatridie în vederea verificării celor invocate în Decizie.

16. Un alt aspect reflectat în decizia Direcției azil și apatridie este că potrivit notei Serviciului de Informație și Securitate nr. E/13983 din 20 decembrie 2023, reclamantul „prezintă pericol pentru ordinea publică sau pentru securitatea Republicii Moldova” - fără a fi prezentate careva probe sau argumente pertinente în acest sens.

17. Din aceste considerente, partea reclamantă face referire la prevederile art.33 din Interdicția de expulzare și returnare din CONVENȚIE privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951 - „1. Nici un stat contractant nu va expulza sau returna, în nici un fel un refugiat peste frontierele teritoriilor unde viața sau libertatea sa ar fi amenințate pe motiv de rasa, religie, naționalitate, apartenența la un anumit grup social sau opinii politice. 2. Beneficiul prezentei dispoziții nu va putea totuși fi invocat de către un refugiat față de care ar exista motive serioase de a fi considerat ca un pericol pentru securitatea țării unde se găsește sau care, fiind condamnat definitiv pentru o crimă sau un delict deosebit de grav, constituie o amenințare pentru comunitatea țării respective.”

18. Totodată, a invocat și prevederile art.11 al Legii nr.270 din 18 decembrie 2008, care statuează că: (1) Nici un solicitant de azil nu va fi expulzat sau returnat de la frontieră ori de pe teritoriul Republicii Moldova; alin.(2) Nici un beneficiar al unei forme de protecție nu poate fi returnat sau expulzat într-o țară ori în teritoriu unde ar putea exista o amenințare a vieții sau a libertății lui sau în care ar putea fi supus torturii, tratamentelor inumane sau degradante. (3) Fără a aduce atingere prevederilor alin.(2) și fără a afecta în mod automat forma de protecție de care beneficiază, persoana care a fost recunoscută ca refugiat sau căreia i s-a acordat protecție umanitară poate fi expulzată sau returnată de pe teritoriul Republicii Moldova dacă: a) există motive temeinice a considera că prezintă un pericol pentru securitatea statului Republicii Moldova; b) fiind condamnată pentru o infracțiune gravă, deosebit de gravă sau excepțional de gravă, prevăzută de Codul penal al Republicii Moldova, pentru care a fost emisă hotărâre judecătorească definitivă, prezintă un pericol pentru ordinea publică din Republica Moldova....”.

19. Nu a fost prezentată nici o sentință prin care reclamantul să fie condamnat definitiv de o instanță independentă. Iar din aceste considerente, reclamantul are dubii rezonabile să creadă că o dată ce nu va avea statutul de refugiat, acesta va fi lipsit de protecție, fiind îngrădite drepturile consacrate conform Convenției privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951 și Protocol privind statutul refugiaților, încheiat la New York la 31 ianuarie 1967. Or, conform convenției de la Geneva, art.33 este clar stipulat faptul că Interdicția de expulzare și returnare nu este valabilă atunci când solicitantul este „condamnat definitiv pentru o crimă sau un delict deosebit de grav, constituie o amenințare pentru comunitatea țării respective”, fapt ce nu este demonstrat, căci în actele prezentate de Interpol, nu se comunică faptul că reclamantul este sau nu condamnat, doar se impută careva acțiuni neprobate.

20. Reieșind din cele expuse, situația reclamantului este incidentală condițiilor prevăzute de art.45 alin.(1), (2) al Legii privind azilul.

21. La fel, partea reclamantă a considerat că în speță este aplicabilă și norma prevăzută de art.46 alin (3) al Legii privind azilul, care prevede că „în evaluarea temerii bine întemeiate de persecuție nu are importanță că solicitantul are trăsăturile rasiale, religioase, de naționalitate, sociale sau politice care au determinat acțiunea de persecuție, cu condiția ca o asemenea caracteristică să-i fi fost atribuită de către agentul de persecuție.”

22. Aleksei Bezotosnyi, reprezentat de avocatul Iulian Timotin, a solicitat anularea deciziei Inspectoratului General pentru Migrație (Direcția Azil și Apatridie) nr.693/24/DAA din 14 martie 2024.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

23. Prin hotărârea din 07 noiembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată depusă de Aleksei Bezotosnyi, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f. d. 86, 92-110).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

24. La 29 noiembrie 2024, Aleksei Bezotosnyi, reprezentat de avocatul Iulian Timotin, a declarat apel nemotivat (f. d. 91), iar la 28 februarie 2025, a declarat apel motivat, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă integral (f. d. 118-121).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

25. Prin decizia din 07 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru, a fost respins apelul declarat de Aleksei Bezotosnyi și menținută hotărârea din 07 noiembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f. d. 191, 192-210).

26. Fiind investită cu judecarea cauzei, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată hotărârea instanței de fond de respingere a pretențiilor reclamantului cu privire la anularea actului administrativ - decizia nr.693/24/DAA din 14 martie 2024 și obligarea acordării unei forme de protecție, prevăzută de art.16 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

27. Instanța de apel a reținut că, reclamantul/apelant se limitează doar la afirmații cu caracter declarativ în ceea ce privește argumentarea necesității obținerii statutului de refugiat sau a protecției umanitare. Rezultă că, reclamantul nu a demonstrat prin probe pertinente și concludente temerea sa întemeiată de persecuție în cazul în care revine în țara de origine.

28. Totodată instanța de apel a menționat că din extrasul Interpol, rezultă că în perioada 18 august 2020 – 09 martie 2022, în regiunea Moscova, Federația Rusă s-a produs infracțiunea de (fraudă) ulterior reclamantul în anul 2023 a fost anunțat în căutare internațională indicând scopul: de arest, statutul: urmărire internațională.

29. Prin urmare, de către autoritatea publică pârâtă a fost constată că, cererea de azil este vădit depusă abuziv, în scopul prelungirii șederii sale pe teritoriul Republicii Moldova, orice argumente ce vizează temerea bine întemeiată de a fi persecutat sau riscul real de a fi supus unor vătămări grave, nu prevalează și urmează a fi apreciate critic.

30. Potrivit *pct.65 din Manualul referitor la proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției din 1951 și a Protocolului din 1967 privind statutul refugiaților, Agenți ai persecuției*, în mod normal, persecuția este legată de acțiunile autorităților unei țări. Ea poate emana, de asemenea, de la părți ale populației ce nu respectă standardele stabilite de legile țării respective. Unul din cazuri poate fi intoleranța religioasă, ce duce la persecuție, într-o țară altfel laică, unde unele fracțiuni ale populației nu respectă credințele religioase ale celorlalți. Acolo unde actele grave de discriminare sau altele infracționale sunt comise de populația locală, acestea pot fi considerate ca persecuție dacă sunt tolerate cu bună știință de autorități sau dacă autoritățile refuză, sau se dovedesc incapabile să ofere o protecție adecvată.

31. Instanța de apel a notat că, prima instanță corect a concluzionat că, solicitantul de protecție internațională nu a prezentat dovezi concrete care să arate că autoritățile din Federația Rusă i-ar fi cauzat dificultăți sau l-ar fi persecutat. Iar în lipsa unor dovezi specifice privind acte sau acțiuni ale autorităților care ar putea pune în pericol viața sau integritatea solicitantului, afirmațiile acestuia sunt considerate prea generale pentru a susține o teamă întemeiată de persecuție.

32. În acest sens de către autoritatea publică pârâtă a fost a reținut că, în urma analizei surselor de informații publice și anume rapoartele : [FREEDOM HOUSE](#)

(Freedom in the World 2023- Russia; 10 martie 2023) <https://www.ecoi.net/en/document/2088552.html> și *HRW - Human Rights Watch* (World Report 2024- Russia; 14 ianuarie 2024) <https://www.ecoi.net/en/document/2103134.html> s-a concluzionat faptul că în prezent pe teritoriul Federației Ruse nu se desfășoară conflict armat internațional sau intern, fapt ce ar conduce la aplicarea prezentei prevederi legale.

33. Totodată, instanța de apel a reținut că, reclamantul/apelant nu a probat nici faptul că, în privința sa ar fi fost aplicate în țara de origine careva acte de persecuție, în sensul art. 17 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, care ar fi suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului; să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sunt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura prevăzută, după cum ar fi: acte de violență fizică și psihică, inclusiv a celor de violență sexuală; măsurilor legale, administrative, polițienești și/sau judiciare care sunt discriminatorii sau care sunt aplicate într-o manieră discriminatorie; acușări sau pedepsei discriminatorii sau disproporționate; acușări sau pedepsiri ca urmare a refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci când îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvârșirea de infracțiuni sau de acte care cad sub incidența clauzelor de excludere prevăzute la art. 17 al Legii specificate supra; abuzuri și acte discriminatorii împotriva unor persoane din motive de gen sau abuzurilor și actelor discriminatorii împotriva minorilor.

34. Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că, nu sunt suficiente probe pentru a considera că există o probabilitate rezonabilă ca solicitantul de azil să fie supus acțiunilor ce ar duce la încălcarea drepturilor sale fundamentale care să constituie acte de persecuție ce ar face aplicabile prevederile art. 45 alin.(1) și alin. (2) din Legea nr. 270 privind azilul în Republica Moldova.

35. În contextul celor expuse, instanța de apel a conchis că, reclamantul/apelant nu a prezentat nici în cadrul procedurii administrative, nici în cadrul examinării cauzei în instanța de fond și nici în instanța de apel careva probe că acesta este persecutat în țara sa de origine pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, conform art. 17 a Legii 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.

36. În acest sens, la cererea de chemare în judecată/cererea de apel nu au fost anexate probe care să dovedească careva acțiuni concret identificate de persecuție ale autorităților în adresa reclamantului/apelant în sensul art. 45 alin. (2) din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.

37. Prin urmare, instanța de apel a remarcat că, autoritatea publică pârâtă a stabilit că, solicitantul de azil nu întrunește condițiile necesare pentru recunoașterea statutului de refugiat conform art.19 din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

38. La 01 decembrie 2025 și la 29 mai 2026, prin intermediul poștei electronice, Aleksei Bezotosnyi, reprezentat de avocatul Iulian Timotin, a declarat recurs, împotriva deciziei din 07 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului și casarea deciziei cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral (f. d. 215-2016, 221-226).

ARGUMENTELE RECURSULUI

39. În motivarea recursului, Aleksei Bezotosnyi, reprezentat de avocatul Iulian Timotin, a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și cu decizia Inspectoratului General pentru Migrație (Direcția Azil și Apatridie) nr.693/24/DAA din 14 martie 2024. Totodată a indicat că Direcția de azil și apatridie nu a examinat obiectiv sub toate aspectele circumstanțele cauzei, deoarece prin motivarea soluției, soluția se contrazice cu dispozitivul hotărârii, sau prin motivarea soluției încearcă să-și justifice hotărârea adoptată în cauză. Astfel nu este clar ce măsuri au fost întreprinse de Direcția de azil și apatridie în vederea verificării celor invocate în decizie.

40. La 29 mai 2026, în adresa Inspectoratului General pentru Migrație al MAI al RM și Serviciului de Informații și Securitate al RM a fost expediat copia recursului declarat de Aleksei Bezotosnyi, reprezentat de avocatul Iulian Timotin, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 228).

41. Prin referințele depuse la 12 iunie 2026 și prin intermediul poștei electronice, Serviciul de Informații și Securitate al RM, a solicitat respingerea cererii de recurs

depusă de Aleksei Bezotosnyi, reprezentat de avocatul Iulian Timotin (f. d. 230-241).

42. Prin referința depusă la 19 iunie 2026, prin intermediul poștei electronice, lui General pentru Migrație al MAI al RM a solicitat respingerea cererii de recurs depusă de Aleksei Bezotosnyi, reprezentat de avocatul Iulian Timotin, ca fiind nefondată (f. d. 116-121).

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

43. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

44. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen”

45. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

46. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

47. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată atestă că decizia motivată a fost notificată reprezentantei recurentului, avocatului Iulian Timotion, la 30 martie 2026 (f. d. 214), iar recursul a fost depus, cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

48. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

49. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

50. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în cererea de recurs, nu relevă temeuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

51. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel Centru, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

52. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

53. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar

exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

54. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Centru și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Centru, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

55. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

56. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

57. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

58. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Aleksei Bezotosnyi, reprezentat de avocatul Iulian Timotin.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni